[269] (9) خطبه آن حضرت هنگامی که خواست بسوی عراق برود سپاس خدای را سزا است، وآنچه خداوند بخواهد انجام پذیرد، ونیرو وتوانی جز به اراده خداوند نمی باشد، ودرود خداوند بر پیامبرش باد، مرگ بر فرزند آدم اثر نهاده آنچنانکه گردنبند بر گردن دختر جوان اثر گذارده است، اشتیاق من به گذشتگان خود بیشتر از اشتیاق یعقوب به یوسف می باشد، وبرای من جایگاه شهادتی برگزیده شده که آن را دیدار می کنم. گویا استخوانهایم را می بینم که گرگان بیابان بین نواویس وکربلا بر آن هجوم آورده اند، وشکمهای خالي وگرسنه خود را از آن پر کنند، راه فراری از آنچه به قلم تقدیر رقم خورده نمی باشد. خشنودی خداوند خشنودی ما خاندان می باشد، بر بلاهای أو صبر می کنیم واو پاداش صابران را کامل بما می دهد، قطعه بدن پیامبر از أو دور نخواهد ماند، وآنان در بهشت گرد هم می باشند، که چشمانش به آنان روشن شده، ووعده اش را نسبت به ایشان به تحقق می رساند. هر کس خون قلبش را در راه ما می ریزد، وخود را برای لقاء الهی آماده ساخته، با ما کوچ نماید، من فردا به خواست خداوند حرکت می کنم. _____